

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu
judecătorii: Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Artasbocem” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată împotriva neadmiterii integrale a creanței în mărime de 1 203 393,86 lei în tabelul definitiv al creanțelor debitorului Societatea Comercială „Artasbocem” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate,

c o n s t a t ă

La 21 octombrie 2015, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Artasbocem” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA privind intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Artasbocem” SRL, fiind numit Verdeș Alexandru în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA și intentat procesul de insolabilitate față de SC „Artasbocem” SRL. A fost numit Verdeș Alexandru în calitate de administrator al insolabilității cu obligarea acestuia de a notifica creditorii SC „Artasbocem” SRL despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, precum și să facă un apel special în privința creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial, până la data de 24 martie 2016.

La 17 martie 2016, în termenul stabilit de instanța de insolabilitate, ÎCS „Tulser” SRL a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând admiterea cererii, recunoașterea

în calitate de creditor chirografar și validarea creanței în mărime de 1 203 393,86 lei cu includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Artasbocem” SRL.

În motivarea cererii, ÎCS „Tulser” SRL a invocat că la 01 noiembrie 2009 a încheiat în calitate de locator cu SC „Artasbocem” SRL, în calitate de locatar, contractul de locațiune și servicii de depozitare nr. 05-11/09. Potrivit contractului, s-a obligat să dea în folosință și posesiune temporară spațiile de depozit cu suprafața de 315,2 m.p., situate în mun. Chișinău, str. Ismail 112/1 și să presteze servicii de depozitare, iar SC „Artasbocem” SRL s-a obligat la rândul său să plătească lunar echivalentul în lei a 3206 euro, conform cursului BNM în ziua achitării, pentru serviciile prestate. Potrivit pct. 6 din contract, acesta a fost încheiat pe un termen de 2 ani și 11 luni și anume, pentru perioada 01 noiembrie 2009 – 01 octombrie 2012.

Indică ÎCS „Tulser” SRL că la 12 octombrie 2012, părțile au încheiat un acord adițional la contractul de locațiune și servicii de depozitare nr. 05-11/09 din 01 noiembrie 2009, prin care au modificat obiectul contractului de la pct. 1.1 și 1.3, au mărit suprafața spațiului închiriat: oficii – 505.2 m.p. și depozit – 3026 m.p., precum și au majorat plata pentru chirie și serviciile de depozitare până la echivalentul în lei a 3681 euro lunar, conform cursului BNM în ziua achitării.

Menționează că inițial SC „Artasbocem” SRL își onora obligațiile contractuale și achita plățile prevăzute în contract, însă ulterior a înregistrat datorii la plata chiriei, a serviciilor comunale și celor de depozitare, deși a beneficiat de acestea. Astfel, la data de 01 iulie 2015 debitorul acumulând o datorie în sumă de 1 203 393, 86 lei, motiv din care la 02 iulie 2015 ÎCS „Tulser” SRL a reziliat în mod unilateral contractul.

La 08 aprilie 2017, administratorul insolvenței Verdeș Alexandru a depus în instanța de insolvență tabelul definitiv al creanțelor creditorilor SC „Artasbocem” SRL, în proces de insolvență, în care creanța ÎCS „Tulser” SRL a fost inclusă cu suma de 0.00 lei.

La 11 mai 2016, ÎCS „Tulser” SRL a depus contestație împotriva neincluserii creanței în mărime de 1 203 393, 86 lei în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Artasbocem” SRL, în proces de insolvență, solicitând admiterea contestației cu obligarea administratorului insolvenței Verdeș Alexandru de a introduce creanța în tabelul definitiv al creanțelor debitorului.

În motivarea contestației, ÎCS „Tulser” SRL a invocat aceleași motive ca și în cererea de admitere a creanțelor depusă la 17 martie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2016, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SC „Artasbocem” SRL și distribuirii produsului rezultat, cu numirea lui Verdeș Alexandru în calitate de lichidator.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de ÎCS „Tulser” SRL împotriva neadmiterii de către administratorul insolvenței Verdeș Alexandru a creanței sale în mărime de 1 203 393,86 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 noiembrie 2016, a fost admis recursul declarat de ÎCS „Tulser” SRL, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016 și remisă cauza la rejudecarea contestației depuse de ÎCS „Tulser” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, a fost respinsă contestația depusă de ÎCS „Tulser” SRL împotriva neadmiterii integrale a creanței sale în mărime de 1 203 393,86 lei în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC

„Artasbocem” SRL. S-a admis cererea de repunere în termen a SRL „Mediadelis”, în proces de lichidare cu repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de debitorul SC „Artasbocem” SRL și numirea ședinței speciale pentru 15 iunie 2017, ora 09.30.

La 14 iunie 2017, ÎCS „Tulser” SRL a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere de admitere a contestației ÎCS „Tulser” SRL și obligarea lichidatorului Verdeș Alexandru de a introduce creanța sa în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Artasbocem” SRL.

În susținerea recursului, recurenta a invocat că lichidatorul SC „Artasbocem” SRL, Verdeș Alexandru, neîntemeiat nu a inclus creanța sa în mărime de 1 203 393,86 lei în tabelul definitiv al creanțelor debitorului, or, în acest sens au fost prezentate probe pertinente și concludente ce demonstrează existența datoriei SC „Artasbocem” SRL în baza contractului de locațiune și servicii de depozitare nr. 05-11/09 din 01 noiembrie 2009 și acordului adițional din 12 octombrie 2012. Astfel, acumularea datoriei se confirmă prin actul de verificare anexat la cererea de validare a creanței, precum și prin conturile de plată semnate de către administratorul insolvenței.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Iar art. 144 alin. (9) din Legea insolvenței prevede că instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs.

Materialele cauzei nu conțin date cu privire la expedierea în adresa recurantei ÎCS „Tulser” SRL a copieii încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017.

În circumstanțele relevate, recursul declarat la 14 iunie 2017 de ÎCS „Tulser” SRL, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege și îndreptat împotriva unei încheieri care se supune recursului.

La 21 august 2017, în adresa lichidatorului SC „Artasbocem” SRL, Verdeș Alexandru a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de ÎCS „Tulser” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Lichidatorul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 140 alin. (1) din Legea insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului.

Art. 141 alin. (1)-(3) din aceeași Lege prevede că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Iar art. 142 alin. (1) și (4) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Potrivit art. 143 alin. (4)-(5) din Legea insolvenței, după intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvență a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

Conform art. 144 alin. (1) din Legea nominalizată, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că la 17 martie 2016, ÎCS „Tulser” SRL a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând admiterea cererii, recunoașterea în calitate de creditor chirografar și validarea creanței în mărime de 1203 393,86 lei cu includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Artasbocem” SRL.

În susținerea cererii, ÎCS „Tulser” SRL a prezentat instanței de insolvență copiile contractului de locațiune și servicii de depozitare nr. 05-11/09 din 01 noiembrie 2009, actului de predare primire din aceeași dată, acordului adițional din 12 octombrie 2012 prin care a fost majorată plata chiriei și suprafața totală a încăperilor închiriate, notificărilor nr. 4306 din 13 noiembrie 2014, nr. 706 din 25 februarie 2015 expediate debitorului SC „Artasbocem” SRL (f.d. 73-80) și a procesului-verbal de sechestră întocmit la 04 decembrie 2014 de către executorul judecătoresc Valentina Anghel prin care au fost sechestrate bunurile mobile păstrate de debitor în spațiile închiriate (f.d. 60), pe copiile acestor înscrisuri fiind aplicată doar o ștampilă cu inscripția „copia corespunde originalului”.

De asemenea, la materialele cauzei au fost anexate în original actul de verificare a plăților efectuate între ÎCS „Tulser” SRL și SC „Artasbocem” SRL la situația din 31 decembrie 2015, semnat de către directorul și contabilul-șef al ÎCS „Tulser” SRL, potrivit căruia datoria debitorului constituie 1 203 393,86 lei (f.d. 30), precum și copiile unor facturi, autentificate de către avocatul Leșan Ana, eliberate de ÎCS „Tulser” SRL pe parcursul anilor 2014-2015 (f.d. 32-59).

În conformitate cu art. 138 alin. (4) CPC, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Iar art. 167 alin. (1) lit. a) CPC prevede că la cererea de chemare în judecată se anexează copiile de pe înscrisuri, certificate de către parte, pe proprie răspundere. Copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul.

Analizând circumstanțele expuse în raport cu prevederile normelor de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de insolvabilitate privind respingerea ca fiind neîntemeiată a contestației înaintate de către ÎCS „Tulser” SRL.

Or, instanța de judecată nu poate considera dovedit un fapt adevărat numai prin copia de pe document, ce nu este certificată în conformitate cu prevederile legii, în speță constatându-se că contractul de locațiune și servicii de depozitare nr. 05-11/09 din 01 noiembrie 2009, actul de predare primire din aceeași dată și acordul adițional din 12 octombrie 2012, au fost anexate în copii cu aplicarea doar a unei ștampile cu inscripția „copia corespunde originalului”, iar înscrisurile autentificate de către avocatul Leșan Ana nu denotă cu certitudine existența creanței ÎCS „Tulser” SRL față de debitorul SC „Artasbocem” SRL.

Astfel, cele enunțate au făcut imposibilă verificarea de către instanța de insolvabilitate a veridicității înscrisurilor prezentate de către ÎCS „Tulser” SRL, în condițiile în care art. 139 alin. (2) CPC prevede expres că la evaluarea documentelor și altor înscrisuri, instanța judecătorească trebuie să se încredințeze, în raport cu alte probe, că documentul ori un alt înscris este emis de autoritatea autorizată, că este semnat de persoana împuternicită, că documentul conține toate elementele prescriptibile unor astfel de documente.

Cu atât mai mult că, după restituirea cauzei spre rejudecare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 noiembrie 2016, instanța de insolvabilitate a obligat reprezentantul ÎCS „Tulser” SRL, avocatul Leșan Ana, să prezinte contractul de locațiune nr. 05-11/09 din 01 noiembrie 2009, actul de predare primire din aceeași dată și acordurile adiționale traduse în limba de stat și autentificate corespunzător (f.d. 82), însă avocatul nu s-a conformat indicațiilor instanței și nu a prezentat copiile actelor certificate în modul stabilit de lege, neprezentându-se ulterior în ședințele de judecată ale Curții de Apel Chișinău, deși a fost citată legal.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului ÎCS „Tulser” SRL precum că acumularea datoriei în mărime de 1 203 393,86 lei se confirmă prin actul de verificare din 31 decembrie 2015, deoarece actul dat a fost întocmit unilateral de către recurent și a fost semnat doar de către directorul și contabilul-șef al ÎCS „Tulser” SRL (f.d. 29-30).

Cât privește facturile prezentate de către ÎCS „Tulser” SRL, acestea la fel sunt semnate doar de către directorul și contabilul-șef al potențialului creditor, cu aplicarea stampilei ultimului, fără însă a conține dovada recepționării contra semnătură de către persoana care a beneficiat de serviciu acordat, la caz SC „Artasbocem” SRL.

În circumstanțele expuse, instanța de recurs conchide că administratorul insolvenței ÎCS „Tulser” SRL, Verdeș Alexandru, întemeiat nu a inclus creanța ÎCS „Tulser” SRL în mărime de 1 203 393, 86 lei în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Artasbocem” SRL, în proces de insolvență.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ÎCS „Tulser” SRL și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Tulser” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Banca Comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea Comercială „Artasbocem” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru